

nama. Pri tome nije zanemarena ni bogata prisutnost njegove tematike u tradiciji usmene književnosti. Osobita pažnja poklonjena je sudbini francuske književnosti na sjeveru Italije u 13. i 14. stoljeću, ali i njezinu širenju prema obalama istočnog Mediterana koje su križarskim ratovima osvojili »Latini« i zapadnoeuropska kultura. Ipak, moramo zažaliti da u tako dobro zamišljenoj i ostvarenoj zadaći Kongresa ni jedan predavač, pa ni David Jacoby, nijednom riječju nije dotakao veze zapadnoeuropske književne kulture i slavenskih književnosti, premda je u navedenim tematskim ciklusima doista bilo dovoljno mjesta i za slavenske srednjovjekovne tekstove. Posljedica je to vjerojatno slabog interesa zapadnih učenjaka za slavensku kulturu, a i nepriusutnost slavenskih učenjaka na ovom kongresu. Što se tiče hrvatske književnosti nadamo se da je prazninu popunilo predavanje I. Petrović pod naslovom *Le fonti neolatine della letteratura croata nel Medioevo*.

Akte Kongresa koji će sadržavati dvije knjige priredit će i objaviti organizator skupa u Italiji.

Dva dana Kongresa bila su posvećena posjetu i obilasku srednjovjekovnih spomenika i gradova Veneta i Lombardije. Bili su to Arquà Petrarca s do-

mom i grobom Francesca Petrarke, Montagnana, Monte Gemmola, Monselice i Mantova, prelijep grad vojvoda Gonzaga. I radni dio Kongresa odvijao se u najljepšim ambijentima sveučilišnih i kulturnih institucija Padove i Venecije: Palazzo del Bo, Palazzo Malduara, Liviano (Sala dei Giganti), Accademia Patavina, Fondazione »Giorgio Cini«. Za vrijeme kongresnog tjedna održano je nekoliko izložbi, kazališnih priredbi i koncerata srednjovjekovne glazbe koje su izveli glasoviti »I Solisti Veneti« i »Piccola Camerata Italiana«. Sudionici Kongresa primili su i prigodne poklone-suvenire, a posebni pokloni priređeni su učenjacima koji su na tom značajnom kongresu srednjovjekovne književnosti održali svoje prvo predavanje.

Izvanrednu organizaciju, prijem, pa i srdačnu atmosferu među sudionicima Kongresa treba zahvaliti požrtvovnim suradnicima Instituta za neolatinsku filologiju Padovanskog sveučilišta na čelu kojih je stajao prof. Alberto Limentani i Maria Luisa Meneghetti. Predloženo je i prihvaćeno da se Xe Congrès International de la Société Rencesvals održa u Québecu.

Ivanka Petrović

O MSGRU SVETOZARU RITIGU U KNJIZI: *KATOLIČKO SVEČENSTVO U NOB-I 1941-1945.*

O msgru Svetozaru Ritigu, osnivaču Staroslavenskog instituta, njegovu prvom direktoru i prvom uredniku »Slova«, piše Ćiril Petešić u navedenoj knjizi (Zagreb 1982, 276 str. + 16 str. priloga) u jedanaestom poglavlju

(130-154). Autor daje sažeti životopis msgra Ritiga i na bazi dokumentacije temeljito obrađuje njegovu aktivnost u narodnooslobodilačkoj borbi, u koju je stupio 1943. »s punih sedamdeset godina života i bolestan, i s četrdeset-

tak godina javnoga, političkog, vjerskog i kulturnog rada«. U knjizi je objavljen: a) dio poznatog Ritigova govora na sjednici Gradskog vijeća 28. studenog 1929; b) njegov vlastoručni tekst u kojemu opisuje svoj odlazak iz Zagreba 1941. (original je pohranjen u Arhivu Hrvatske u Zagrebu u fondu Svetozar Ritig); c) Ritigov govor na drugom zasjedanju ZAVNOH-a u Plaškome 1943. (objavljen kao uvodni tekst u »Vjesniku Jedinствene narodnooslobodilačke fronte Hrvatske« 20. studenog 1943. god. III, br. 28 i štamp

pan kao brošura ciklostilom 1943. i 1944); d) dio Ritigove propovijedi koju je 1945. održao na blagdan sv. Ćirila i Metodija u crkvi sv. Marka u Zagrebu kada je služio misu zahvalnicu na staroslavenskom jeziku »u prisustvu čitave hrvatske vlade«.

Ćiril Petešić je prvi preveo na hrvatski jezik životopise Konstantina-Ćirila i Metodija, koje je u povodu 1100. obljetnice njihove moravske misije 1963. god. izdalo Društvo katoličkih svećenika SR Hrvatske.

A. N.

O VJEKOSLAVU ŠTEFANIĆU U KNJIZI: *SVJEDOČENJA O POKOLJENJU REVOLUCIONARA*

Dr Dušan Čalić, revolucionar, političar, prof. političke ekonomije na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, znanstveni radnik i akademik objavio je više knjiga, a najnovija mu je u naslovu spomenuta (Zagreb, 1983, 441 str.). U njoj je jedno poglavlje posvetio Vjekoslavu Štefaniću, svojemu profesoru i razredniku u Drugoj muškoj gimnaziji u Zagrebu. Pod naslovom »Moj razrednik« (43-51) Čalić toplo piše o Vj.

Štefaniću i ističe da je on prema svojim učenicima uvijek bio ljubazan, a njega je zaštićivao u trenucima kada je Čalić zbog svojih revolucionarnih istupa u školi trebao biti kažnjen. Tim je poglavljem Čalić osvijetlio pedagoški i ljudski lik prof. Vjekoslava Štefanića, poznatog istraživača hrvatskog glagolizma, dugogodišnjeg direktora Staroslavenskog instituta, urednika institutskih »Radova« i »Slova«.

A. N.